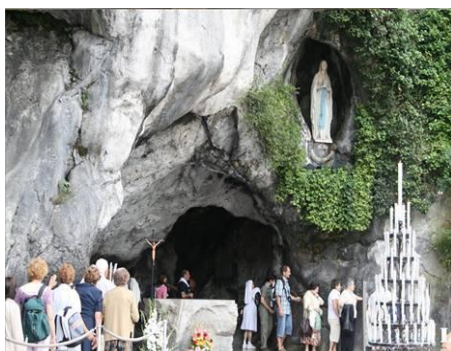

Després de carregar les piles durant l'estiu,
Tornem al nou curs 2016-17

Durant aquest estiu hem realitzat "Bless the Lord, oh my soul", és a dir, experiències de creixement espiritual: Taizé, Lourdes, Camí de Sant Jaume, Lituània,... Totes elles amb un factor comú: Som seguidors de Crist dins la gran família que és l'Església. Si hi haguéssim de posar emoticones posariem cors, "be happy", Crist, Església, Mans,...

Una altra manera de viure és possible

La cita clàssica “ no és més feliç aquell que més té, sinó qui menys necessita”, sembla ser que no es correspon als paràmetres del funcionament de la nostra societat actual. Pel contrari, es promou un imperant consumisme, el qual s'alimenta de l'emoció de l'individu que cada vegada anhela

Nou escrit pastoral del Bisbe Salvador

Està al forn, a punt de sortir, el nou escrit del Sr. Bisbe Salvador. Sembla que rodarà entorn de cinc eixos, entre els quals, hi ha un a destacar: la pastoral Vocacional. Podem observar que això és una delicadesa del nostre Pastor, sabedors que tota persona batejada és cridada a respondre al disseny amorós de Déu. Aquest, que ens coneix i ens estima, ens ofereix la possibilitat de viure en el seu Amor des de les possibilitats vocacionals que proposa l'Església.

Entre les possibles crides, posem èmfasi al sagrament de l'ordre presbiteral. Les nostres comunitats són nombroses i necessiten de persones adultes en la fe que les serveixen com el Crist. La proposta és engrescadora i val la pena. Ara falta que ho proposem i preguem perquè la realitat arribi al nostre bisbat. ■

Textos: Mn. Manel Mercadé
Muntatge: Oriol Jové Font
Imprimeix: Parròquia Mare de Déu de Montserrat.

i necessita més. En aquest sentit, es constitueix un sistema que no es tradueix en un increment de la felicitat dels seus integrants, malgrat que aquests tinguin més possessions o hagin adquirit un major nombre de béns materials. Front aquesta realitat evidenciada, potser seria necessària la recuperació d'una nova orientació de la vida. El ciutadà mig pot no ser conscient de la seva “ infelicitat”, doncs disposa dels mitjans materials necessaris per donar una resposta satisfactòria a les seves necessitats bàsiques i, fins i tot, permetre's de tant en tant la concessió d'un determinat capritx. Tanmateix, els indicadors que detecten la “ infelicitat”, es nodreixen d'altres tipus d'informacions objectives, tals com, la presència de trastorns de naturalesa psicopatològica, augment de nombre de pacients atesos per problemes de naturalesa psíquica, un elevat consum d'antidepressius, addicions de diverses tipologies, l'augment de baixes laborals per motius d'estrès, baix estat anímic, burnout, etc

La distància entre el que hom té i el que desitja configura el marge de la insatisfacció de l'ésser humà (Mishan, 2005). Aquest marge d'insatisfacció es pot reduir de dues formes: “ augmentant el que un posseeix, o reduint el que un desitja”. La reducció ens permet tenir la possibilitat de veure que un altre estil de vida és possible. Però com? La resposta no és senzilla i des de la psicologia es donen algunes idees, la major part d'elles coincidents amb les que s'ofereixen des de l' Església, des d'on es transmeten i s'exemplifiquen com el modus vivendi que conforma la nostra existència, des de la vessant més humana i proactiva. En aquest sentit es refereix, entre d'altres, a

la reducció d'un consum en excés, deixar al marge superficialitats innecessàries, dedicació de major temps als nostres éssers estimats (família, amics,..), posar fre a l'ambició i les comparacions doloses, instauració de conductes generoses i cooperatives, etc..

En els darrers temps s'utilitzen de manera freqüent termes com “sostenibilitat”, “ no al consumisme”, alhora que diferents corrents ideològiques estructuraven els seus discursos al voltant dels riscos d'un absurd consumisme. La “ sostenibilitat ” ha deixat de ser una paraula sense sentit a convertir-se en quelcom absolutament necessari davant la gran destrucció de recursos naturals que l'ésser humà està protagonitzant al planeta. Així doncs, és des de la nostra Església, on es fan extensives aquest tipus d'ensenyances que tenen com a objectiu la cerca de la felicitat, que mira endins de la psique humana, entesa des d'una manera real i vertadera, i per tant, on la felicitat cobra un major sentit profund. Possiblement es tracta més de créixer en valors i humanitat, si tots som coneixedors de què el creixement material no equival a la felicitat.

Montserrat Berenguer i Messeguer

